

Prinsessen af

Line Kyed Knudsen har skrevet en vigtig bog. Hvorfor har hun gjort

Af Steffen
Larsen

Børn & Bøger har besøgt forfatter Line Kyed Knudsen og fået en snak om bogen *Sektens døtre*, der er baseret på virkelige hændelser fra hendes grandnevøs liv. *Sektens døtre* er hendes bog nummer 100.

Line Kyed Knudsens mor så gerne, at datteren blev ingeniør, og at hele familien forblev pænt venstreorienteret. Det lykkedes ikke helt. I stedet fik hun en fortælleglad prinsesse i svøb, som nu skriver bøger for børn, og som har læst til cand.merc. på CBS med et smil.

Tiden som bestyrer i Jensens Bøfhus skal heller ikke glemmes. Hun kunne lide at tjene penge – og bruge dem.

- Jeg var god til både at fyre og ansætte, husker hun.

Aktuel med ungdomsbog

Line Kyed Knudsens barndomsland hedder Galgebakken. Det er en samling betonklodser i bakket terræn i Albertslund op ad Vestskoven. Her bor hun nu igen. Om kort tid flytter

familien Knudsen i bofællesskab med venner og – mor (far er død). Også i Galgebakken.

Det sted blander sig hele tiden, da *Børn og Bøgers* udsendte ankommer en fugtig vinterdag for at snakke om noget helt andet.

Nemlig den nye bog for unge om en semi-religiøs sekt i Randers i 1990'erne, der udartede sig til vold og drab. For herude på bakken var de nemlig også sådan lidt semi-agtige. Dog på den venstre fløj og i 1970'erne.

Det sammenstød mellem tro og tirader er blevet til *Sektens døtre*, der handler om at indordne sig og adlyde. Det er fortælleprinsessen, som aldrig blev ingeniør, der trækker fortidens spøgelse frem.

Også fra egne skabe og skuffer. I ægte billeder fra den nære fortid, som mange husker den. Set fra Galgebakken.

(Det skal nemlig stærkt understreges i denne parentes, at det at være barn i Galgebakken med alle de små stier, smuthuller, træer og børn i alle aldre i rimelig trafikikkerhed uden telefoner og med nogle tossede forældre, som lignede dem, alle de andre havde, – det var en stor gave for en lille prinsesse.)

Afsæt i virkeligheden

Det forholder sig sådan, at en gren af Line Kyed Knudsens egen familie i det jyske var kommet for tæt på denne fascinerende galning fra Randers og hans sekt. Af nænsomhed henlægges bogens handling så til Møn, men det gør ingen forskel.

Hvad der skete under dramaet i Randers var stort i sin tid, men det gik så i glemmebogen. Selv da den dømte sektleder genoptog sit virke efter løsladelsen.

Det huer ikke Line Kyed Knudsen, at en sekt som for eksempel denne og Jehovas Vidner med flere kan få offentligt tilskud. Vi er

Line Kyed Knudsen startede på sin bog nr. 100 nede i bunden af familiens båd med computeren i tre uger i sommerferien. Hendes skrivnehjørne hjemme på Galgebakken er heller ikke blandt de meget prangende.

Galgebakken

ort det?

lidt i tvivl, om det samme gælder for mormonerne, men det gør det nok.

I det hele taget begynder vores samtale i den faktuelle ende. Der findes grupper, som følger disse påståede sekter, der findes mennesker, som er med til at "afgifte" tidligere disciple, og der findes den uforståelige besættelse af en oftest selvoppustet, mandlig halvgud, som man skal adlyde.

I disse kredse anslår man, at mellem 10.000 og 30.000 børn lever under sektlige forhold her i landet. Det vil sige under radaren, når det gælder utryghed, vold og mishandling (ikke mindst af sexuel art).

Mange mener, at sekterne skal forbydes. Jeg spørger Line Kyed Knudsen, om for eksempel Tvind er en sekt, og det mener hun.

Sådan blev bogen til

Nu sker der det i historien, at det ringer på døren. Nej, det passer ikke. Sådan noget sker jo kun i ældre krimier. Nu kommer der en be-

sked på Facebook (allerede lidt gammeldags) fra en grandnevø.

Han hedder Tobias, og han vil gerne have at vide, hvad der skete med hans mor. Tobias har nemlig en grandtante, som hedder Line, og nu starter de en fælles, øm jagt på en ond sandhed og dens perspektiv.

Den næste historiestarter falder desværre den dag forrige år, hvor familien Knudsen skal på sommerferie i deres dejlige båd. Et sommerligt lyn slår ned i forfatteren. Ideen, der skal få historien til at leve i sine to spor. Det er nu, der skal handles. Skrives.

Line Kyed Knudsen husker de tre uger nede i bunden af båden med computeren som noget, der måtte og skulle gøres. Sådan blev *Sektens døtre* til.

Line Kyed Knudsen er familiemenneske. Og samarbejdet med Tobias fører indad til selve sektvæsenets kerne. Det strejf af virkelighed puster liv i en bog, der var for svær at skrive alene.

Forfatteren

Mens jeg skriver på Messenger med Line Kyed Knudsen om en snak til *Børn & Bøger*, banker det på døren. Det er postbuddet. Hun har en pakke med fra forlaget Carlsen. Heri ligger blandt andet fire nye bøger med forfatternavnet Line Kyed Knudsen udenpå. Forfatteren selv har lige fortalt mig, at *Sektens døtre* er hendes bog nummer 100. Det er godt ramt.

Ellers er forfatterens data disse: Født i Herlev den 14. november 1971, enebarn, far arkitekt, mor endte som lektor i biokemi på RUC, og det var hende, der pegede på Poul Schlütter, når han var i fjernsynet, og sagde, *han er ond*.

Line Kyed Knudsen er ikke så god til at stave og sætte kommaer, men hun skriver alligevel, og hun blev "non-firmeret" som 14-årig i hvid kjole og med blomst i håret. Det husker hun som en sejr over "systemet".

Forfattereskabet blev indledt i 2003 med *Pigerne fra Nordsletten*, der har opnået kultstatus og er blevet til en hel serie. Line Kyed Knudsen har senest efteruddannet sig i Gyldendals *digitale mesterklasse*. Den er også god.